

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINEC'A.

PRETIULU ABONAMENTULUI:	PRETIULU INSERTIUNILORU:	Correspondentiele sè se adreseze la Redactiunea dela „Biserica si Scól'a.” Èr banii de prenumeratiune la „TIPOGRAFIA DIECESANA in ARAD.”
Pentru Austro-Ungari'a pe anu . . . 5 fl.—cr.	Pentru publicatiunile de trei ori ce contiena cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.; si mai sus 5 fl. v. a.	
„ „ „ „ 1/2 anu 2 fl.50cr.		
Fentru Romani'a si strainetate pe anu 14 fr.		
„ „ „ „ pe 1/2 a. 7 fr.		

Unu pecatu nebagatu in seama.

Asia sunt facuti ómenii: se-si aiba virtutile si pecatele lor. Si ómenii constituiescu popóre, si astfelu si popórele si-au virtutile si pecatele lor.

Sunt multe virtutile, pre cari le gasimu, si le vedemu la poporul nostru. In acelasi timp in se va fi avend de sigur si acestu poporu si slabitiuni si pecate.

Este apoi detorinti'a bisericeii, cá se promoveze frumósele virtuti nationale, si in acelasi timp neaperatu detória este biseric'a, cá se combata si se sbiciuiesca, si combatendu si sbiciundu se colucre, cá tóte slabitiunile si pecatele se inceteze si se-si pérda urm'a.

Este unu lucru greu, cand omulu incepe se vorbésca de slabitiuni si de pecate. Se póte adeca sè-se intemple, ca in astfelu de casuri se-si puna cinev'a asia dicendu man'a in focu, si chiar se-si aprinda paie pre capu.

Si-an, si potu se aiba si pecatele, aperatorii lor, pentruca nu binele, pre carele lu-facem, are trebintia de a fi aperiutu, deórece binele se aperi singuru pre sene. Si astfelu se póte fórté usioru intemplá, cá vorbindu cu cea mai buna intentiune, cu intentiunea bisericeii, carea nu este alt'a, decât numai de a indreptá se-ti atragi numai odiulu cu consecintiele lui. Caracteristic'a, bisericeii si a ómenilor ei este inse, cá se aiba multa rabdare, si se ierte, si inca se ierte multu si multe.

Beneficiandu deci de aceste insusiri, proprie bisericeii, asia credemu, potém vorbí cá crestini catra crestini si despre pecate — fara cá se ne adaogemu vre unu felu de temere.

Ei bine, cand intra omulu in locurile, pre unde traiesce, si se adapostesce poporul nostru, vede neaperatu multe lucruri bune. Si de siguru, daca vede atátea lucruri bune, nu se póte, cá se nu véda si câte unu reu, fia mai micu, fia mai mare. Astfelu este viéti'a omenésca, cá cele bune se fia amestecate

cu cele rele; si tóta bucuri'a si tóta multiemirea se nu o gasésca omulu in altu-cev'a, decât intru biruinti'a reulu si intru inlocuirea lui prin bine.

Si mai pre urma póteca nici nu este vin'a poporului nostru, daca pre ici, pre colo, gasesci câte cev'a de indreptatu. Vor fi lucratu, si póteca voru fi mai lucrand inca si acum altii, streini de neamulu si legea nóstra, cá reulu sè-se sustiena, si sè-se latiesca in sinulu poporului nostru. Dar oricum ar fi, si ori de unde ar veni, reulu este reu, este unu morbu, si morbulu trebe curatu, pana cand nu prinde radecini mai adenci, si nu iea dimensiuni mai mari.

* * *

Poporul nostru este unu poporu cu minte si cu fantasia desvoltata. Si omulu, carele se gasesce in astfelu de conditiuni voiesce neaperatu se fia continuu ocupatu in ale spiritului. Acésta trebuintia de ocupatiune este de buna seama o buna insusire. Si bine face fiecare omu, carele se ocupa, si gandesci multu la afacerile sale, la afacerile, cari lu-privescu.

Cum, cum nu, s'a latitu inse la noi unu felu de epidemia de a ne ocupá mai multu de afacerile altor'a, decât de necazurile nóstre. I-place adeca plugariului nostru se scie totu ce se intempla in satu, totu ceace facu vecinii, si totu ceace preocupa intr'unu timpu anumitu pre unulu, seau pre altulu. Si bine este, cá omulu se scie, si se cunósca totu ceace se intempla, pentruca scól'a cea mai buna pentru noi este de sigur patiani'a altor'a.

Nu totdeun'a este inse vorb'a de acésta scóla. Mai este si de altuceva. Se póte adeca de multe ori sè-se intemple, cá noi se nu invetiamu nici din binele, nici din reulu altui'a; din contra se ne gasimu intr'o stare, in carea se ne superámu de binele, si se ne chiar bucurámu de reulu, ce vine asupra dea-propelui nostru.

Nefericita este, si póte se fia pentru tot omulu o astfelu de situatiune. Dar in sfersitu este o situa-

tiune, preste carea nu potemu trece asia de usioru. Trebuie preschimbata si indreptata.

Vorb'a este, ca fiecare omu si-are necazurile sale. Si aceste necazuri de regula mai la fie-care omu sunt multe, mai multe chiar, de câte ar fi trebuintia. Crestinescu lucru este apoi, cá mai nainte de tóte omulu sè-se ocupe de necazurile sale, pre acestea sè-se trudésca a-le maturá din inim'a si cas'a s'a; ér daca i-mai remane timpu si voia, sè-se ocupe si de necazurile altor'a. A-te ocupá inse de necazurile altor'a atunci, cand pre tine insuti stau sè-te scóta necazurile din casa, este de siguru o situatiune pre cât de penibila, pre atât si de pagubitória pentru fie-care omu, fia elu de ori si ce stare si conditiune.

Romanulu este bunu crescimu si omu cu multa religiune.

Si daca astfelu este romanulu, atunci neaperatu nu-i sta bine, cá se nu se ferésca si de celu mai micu lucru, carele i-ar poté detrage macar cât de putienu din crestinatatea inimei sale. Ér daca vedi, ca in sinulu poporului nostru, si póteca pre ici, pre colo, incede a-se latí chiar si in societatea inteligenta unu feliu de limbutia, si unu feliu de pré mare interesu, cu scopu si fara de scopu, de ceeace facu, si petrecu altii, atunci este de siguru de neaparata trebuintia, cá noi ceice gandimu, si facemu astfelu, se ne intrebâm, ca la ce feliu de cale are se-ne scóta unu astfelu de soiu de gandire si de lucrare? Si daca cinev'a crede, si convinsu este in sufletulu si inim'a s'a, ca are se iésa bine gandindu si lucrandu astfelu, atunci se-si faca cursulu, cum gandesce, si cum doresce; ér daca va aflá, ca nu este buna acésta cale, atunci de lipsa este neaperatu, cá cu unu ceasu mai inainte sè-se lase de dens'a. Esperienti'a lumii, carea a esperiatu, si si-a propusu a invetiá din esperientia este, ca din reu nici odata nu póte se resara, si se crésca binele. Si in urmare nici la noi nu se póte, cá din unu pecatu se resara o virtute.

Care va se dica, daca pecatulu esista, atunci nu ne remane nimicu alt'a de facutu, decât se-lu curám si se-lu delaturám; ér timpulu, ce astadi se va fi intrebuintiandu pre ici, pre colo, in sinulu societáti nóstre, cu ingrijiri, fara de nici o grije, facia de necazurile altor'a, se-lu intrebuintiám pentru curarea si delaturarea necazurilor nóstre.

* * *

Cá se fimu bine intielesi voimn se-ne lamurim, si se-ne luminám!

Adeverulu este, ca fiecare omu, precum are detorintie facia de sene: tocma asia are detorintie si facia de vecinulu, facia de deaprópelele seu. Si nu acésta ingrijire facia deaprópele nostru este ceeace combatem noi. Din contra pretindemu cu biseric'a, cá da „se iubimu pre deaprópele nostru cá si pre noi insine.“

Iubirea se arata inse de regula numai prin fapte. La noi, asia se vede pre ici, pre colo, cá faptele disparu. Si in locu de fapte nu arareori intempinámu numai vorbe. Nici vorbele fara indoieála nu sunt de despretiuitu In vorbe de multe ori se cuprindu sfaturi intielepte, ér sfatulu bunu pretiuesce omului carele are lipsa de densulu mai multu decât aurulu si petrile scumpe. Din nefericire inse in vorbele cele multe, cari se vorbescu, si se scriu la noi nu pré prisosescu sfaturile. Este mai multu unu prisosu de espuneri gresite si unu sembure de a-ne instreiná unulu pre altulu.

Si cari suntemu cei cari ne aruncamu unulu altui'a in facia vorbe, suntemu dóra streini unulu de altulu, seau dóra dusimani unulu altui'a?

Nimicu din tóte acestea.

Suntemu ómeni legati unulu de altulu prin afinitatea de sange, si cari uniti fiendu prin aceeasi lege, chiamati suntemu a lucrá nedespartiti unulu de altulu intru unu cugetu si intr'o semtire pre tóte terenenele vietii.

Nu valoramu nimicu, seau valoram fórté putien, atunci cand in afacerile, cari ne privescu pre toti de o potriua, vom pasí unulu in drépt'a, ér altulu in steng'a.

Toti dorimu inse, si trebuie se dorimu de o potriua unu lucru. Toti dorimu a inaintá si a dá causeru comune o desvoltare si o inaintare cât mai repede. Ér daca in adeveru dorimu acést'a, atunci nu se póte, cá se nu aflamu medilócele de a-ne emancipá de relele, cari póte ca astadi ne instreinéza unulu de altulu.

Astfelu de siguru ne vom emancipá si de pecatulu amintitu mai sus.

CALENDARIULU

tipografiei diecesane din Arad pre anulu 1887.

Dilele acestea a esitu de sub tipariu, calendariulu, pre carele lu-eda tipografi'a nóstra dela infientiarea ei. Acestu calendariu apare acum in anulu alu optalea, si judecandu dupa rezultate este o intreprindere succésa. Precum in anii trecuti asia si in calendariulu pentru anulu viitoriu aflam o parte literaria scrisa pentru trebuintiele poporului, si intr'o limba intielésa, menita a desvoltá si alimentá gustulu de cetire in carturarii nostri din poporu.

Calendariulu pentru anulu 1887 contine in partea literaria urmatórele materii de interesu si anume:

Partea literaria a acestui calendariu se incede cu o scriere poporala intitulata: „*Cele trei surori cari nu se vedu nici odata*,” de urmatoriulu cuprinsu.

Dieiti'a Chronid'a vine pre pamentu cu cele trei fiice ale ei: Auror'a, Sear'a si Contenti'a. Dieiti'a

Chronid'a este timpulu, cele trei fice ale ei sunt: Bucuri'a, Durerea si Multiemirea, cá si rezultate ale modului, cum intrebuintéza omulu timpulu in afacerile vietii sale.

Tractatulu se incepe cu menitiunea, pre carea o a datu Creatoriulu timpului facia de lume, si anume. —

Se nu scii, cand te-ai nascutu, si se nu mori nici odata. Se stapanesci lumea, dar se nu te cunósca nimenea de stapana. Celu din urma omu din lume se-si rida de tine, ér bogatii si cei puternici sè-se folosésca de tine, fara se voiésca a sci si a-te cunósce de dómna si de stapana. Se fii mama, dar se nu aibi nici o bucuria de mama. Fiicele tale se nu se norocésca, si necajite pre tine, si se nu se intalnésca nici un'a cu alt'a. Se fii pre pamentu icóna, dar nimenea se nu se uite la tine. Se aibi numai o parte in lume: se traiesci, si se nu mai imbetranesci nici odata. Se fii, si se remani cá stanc'a neclatita. Si cand vei vedé, ca ómenii incepu se-te pretiuésca, a dou'a di se affi, ca ér si-rídu cu totii de tine. Dar tu se aibi rabdare, si se accepti césulu, in carele lumea se invetie a te pretiú si a te recunósce pentru totdeún'a de dómna si stepana; ér domni'a t'a preste ómeni se fia, si se remana nesfersita si pentru vecii veciloru.“

Dupace prin cuvinte espune autoriulu dat'a si ursit'a dieitiei Chronida, trece, si descrie ficele ei, si cum vinu petitorii se-le petiésca, precum si respunsurile, ce le da dieiti'a fiacarui'a.

Mai antaiu vinu nesce petitori, si petiescu pre Auror'a pre seam'a lui Fétu frumosu, feciorulu lui Por imperatu, carele imparatiesce preste diece tieri si noue mări. Dieiti'a inse le respunde, ca Auror'a este bucuri'a venita din ceriu pre pamentu. Si bucuri'a nu pentru aceea s'a coboritu din ceriu, cá omu pamenteanu sè-se cunune cu dens'a. De seam'a omului pamenteanu este durerea si necazulu.

De aceea dieiti'a ofere petitoriloru trimesi de Por-imperatu pre a dou'a fica a s'a pre Sear'a, si le dice, ca daca Fétu frumosu prin o buna intrebuintiare a timpului va sci, se invinga durerea, atunci acést'a se va prepadí, si va muri; si rimanendu veduvu i-va dá lui Fétu frumosu de sociia pre a trei'a fica a s'a, pre Contenti'a, carea representa indestulirea si multiamirea.

Nentielegendu Por-imperatu cuvintele dieitiei, se pregatesce cu putere armata, cá se mérga, se omóre pre dieiti'a Chronid'a, si pana cand densulu se pregatesce de resboiu, pana atunci la palatulu Chronidei mergu alti doi petitori, si anume Sórele petiesce pre Auror'a, ér Lucéferulu diminettii petiesce pre Contenti'a.

Dieiti'a pre amendoii ii-respinge, si ii-face a-tenti, ca nu pentru a-si cautá fericirea loru personala le-a datu Creatoriulu esistenti'a, ci pentru a-si merge

mersulu, si dilnicu a esecutá chiamarea, ce li-s'a incredintiatu.

Audindu acestea fetele dietiei pléca din palatulu mamei loru, se imprasciia prin lume, esecutandu-si fiecare dat'a si ursit'a, pentru carea si-a capetatu esistenti'a.

Auror'a in totu loculu pre unde ajunge, revérsa bucuria. Dar tóta bucuri'a, ce o revérsa asupra ómeniloru tiene putien. Indata vine dupa dens'a sor'a ei Sear'a si impraciia durerea si necazulu.

Numai acei ómeni se fericescu pre unde ajunge Contenti'a.

Ea intra in biserica si in scóla, si invétia pre ómeni a face binele. Si ceice o asculta, toti si-creéza prin activitatea si tienut'a loru indestulire si multiemire.

Intr'aceea Por imperatu este gat'a de resboiu. Inainte de a plecá inse oscirea este neliniscitu si ingrijitu de rezultatulu resboiului. Si astfeliu se decide, cá mai nainte de a dá ordinulu oscirei, cá se plece la resboiu se rechiame acasa pre proroculu tierii, carele i-dedese sfatulu, se triméta petitori la Chronid'a, — si pre carele in urm'a respunsului primitu lulesilase.

Intorcendu acasa proroculu tierii spune Imperatului ce intielesu au cuvintele dieitiei, si imperatulu recunoscendu-si gresiél'a se lasa de resboiu, si se hotaresce se caute pre pamentu atât fericirea fiului seu, cât si fericirea popóreloru de sub stepani'a s'a.

Tractatulu, de carele vorbimu, se incheia apoi cu urmatóarele:

„Si cascigulu tierii din acésta intemplare a fost mare. —

S'au latitu vorbele dieitii in tóte partile. Si ómenii, cari au ascultatú de densele s'au norocitu. Au invetiatu se pretiuésca timpulu, si pretiundu-lu au fost ajutati de Ddienu in tóte lucrurile loru, si si-au cascigatu totu mai multa indestulire si multiemire.

Bucuri'a veniá des pre la densii, veniá si durerea, dar nu avea, ce se-le strice, pentruca pre acést'a indata o isgonea din casele loru multiemirea.

Cele trei surori umbla si astadi prin lume. Unde intra un'a, ceealalta fuge, dar cine asculta de invetiaturile Contentiei, pre cari le potem andí de altcum in tóta diu'a si in scóla si in biserica, acél'a scie se isgonésca din cas'a s'a necazulu si durerea pentru vecii veciloru.“

Dupa acésta scriere poporala aflámu publicate in calendariulu, de carele vorbimu, mai multe poesii alese din poetii classici, precum si mai multe doine din poporu.

Dupa poesii urméza doue istorióre de unu deosebitu interesu si anume: „Bunatatea resplatita si lacomi'a pedepsita,“ si „unsórea pamentului.“

Dupa acestea urméza: „Cele diece porunci ale vietii casnice,“ si unu tractatu economicu intitulatu: „ogorulu negru si gunoiulu.“ Apoi sub titlulu: „Glume

si nu pré“ aflămu o multime de anecdote fórte înteresante si petrecetorie.

Din acestu reasumatu se póte vedé, ca calendariulu tipografii diecesane pentru anulu 1887 prin cuprinsulu seu variu si bogatu întrece pre calendariile, publicate in ani trecuti. Si deci sperămu, ca astfelu va satisface mai multu trebuintieloru si acceptărilor publicului cetitoriu, si va fi imbracisatu si cetitu, daca nu cu mai multa, celu putien cu aceeași placere, cu carea au fost cetite calendariile din trecu.

De aceea lu-recomendăm cu tóta caldur'a onoratului publicu.

Santirea catedralei reconstruite dela Curtea de Argesiu.

Un'a din virtutile cardinale ale neamului românesc a fostu totdeun'a religiositatea si multiemirea facia de Dumnedieu pentru binefacerile primite.

Credintiosi acestei mari virtuti Domnii si boierii tierii romanesci si ai Moldovei dupa orice binefacere primita dela Dumnedieu ridicau in semnu de multiemita altare si manastiri Domnulu pentru prémariere numelui lui si pentru respandirea spiritului evangheliei lui Christosu in sinulu poporului.

Celu mai strelucitu monumentu istoricu alu acestei virtuti si un'a dintre cele mai admirabile creatiuni ale arhitecturii orientale este biseric'a catedrala dela Curtea de Argesiu.

Acésta biserică a fost zidita de Neagoie Voda Basarabu pre la anulu 1500 si terminata in primul deceniu alu secolului XVI.

Acestu documentu istoricu alu pietății neamului românesc, si pretiuitu monumentu alu arhitecturii orientale in urm'a dintelui timpului erá aprópe a-se ruiná, cand la anulu 1874 guvernulu si corpurile legiuitorie ale Romaniei decisera restaurarea lui, asia precum a fost la inceputu.

Timpu de 10 aní a tienutu acésta lucrare, ér acum terminandu-se Duminec'a trecuta s'a oficiatu cu mare solemnitate actulu sfintirei biserice reconstruite in fienti'a de facia a unui publicu de aprópe 25 de mii de ómeni.

Cu acésta ocasiune dlu Dimitrie Sturza, ministru de culte alu Romaniei a rostitu urmatoriulu discursu :

„Sire, Dómna!

„Cu totii suntem adunati in giurulu Maiestătiloru Vóstre pentru o serbare marótia. Nu e numai veselí'a si bucuri'a, care face se salte inimile nóstre, evlavi'a si credinti'a le inaltia si le purifica. Unu

mare faptu s'a indeplinitu astadi. Celu mai maretiu locasiu Dumnediescu alu regatului s'a redeschisu credinciosiloru crestini, din temelia reinnoitu, infrumseiatu si impodobitu ; asia se si cadea se fie in timpurile acestei glorióse domnii, cand redesteptati, Românii incuragiati si impinsi de vocea puternica si petrudietóre a Maiestătiloru Vóstre, s'au pusu cu ardóre si cu doru mare la intarirea si marirea patriei. A fost predestinatu acestu edificiu decatra atotu-puterniculu Dumnedieu, ca elu se stee ca unu semnu vecinicu alu celoru petrecute.

„Cu greu si cu durere elu a fostu claditu, precum ne-o spunu númeroșele si inimóșele lui inscriptiuni. Cu greu si eu durere precum a fostu fundatu si statulu românesc, cá si acest'a elu nu a fostu crutiatu de crudimea timpuriloru, ca si acest'a elu a fostu bantuitu de inimizii, cá si acest'a elu erá aprópe de perire, dar ca si acest'a elu se inaltia astadi spre mirarea celoru din afara si spre intarirea nóstra celoru din launtru, fara seamenu mai splendidu si mai luminos decát in trecutu. Strinsu legata i-a fostu totdeun'a sórtea de sórtea regatului. Fericitulu intru pomenire primul cetitoru, a asediatu in fati'a bisericii patru plăci de pétra, ale caroru inscriptiuni trebuiau se dee cunoscintia despre dens'a si despre tíera ; doue din aceste plăci le-a umplutu Neagoie cu unu rostu, care ese din fundulu unei inimi petrinsa de religiositate, pe a trei'a s'a vecinicitu numele Sierbanu Cantacuzino, a patr'a placa a remasu aprópe patru secolu muta asteptandu se vorbésca si ea ; astadi ea pórtă urmatórea scrisóre :

„Noi, Carolu I, cu mil'a lui Dumnedieu si vointi'a nationala Rege al Romaniei, vediendu acésta sfanta biserică, care a fostu prád'a focuriloru, a cutremuriloru si a vrasmasiloru, lasata in parasire, unitu-Ne-am gandulu cu vointi'a celoru mai dinainte ctitori Io Neagoie Basarabu Voivodu si Io Radulu Basarabu Voevodu si am hotaritu in anulu dela Cristosu 1875 alu Domniei Mele alu diecelea, a-o scapá de nimicire. In diece ani de munca obosita, care n'a incetatu nici in timpul marelui resboiu pentru nea-tárnare, am recladitu acésta falnica, luminósa si minunata zidire cu ajutoriulu tierii întregi, dupa planurile si documentele ctitoresci, cu materialulu vechiu si cu celu nou, scóșe din petrari'a dela Albestii Campu-Lungului, si s'a seversitu in anulu mantuirii 1885 alu Domniei Mele alu douediecilea, alu regatului Meu alu cincelea spre vecinica amintire a faptelor, care au ridicatu regatulu Romaniei la marire si intru pomenirea Mea, a iubitei Mele Sotii Elisabet'a Regin'a si a urmasiloru Nostri precum si a Metropolitului Primatu Caliniecu Miclescu, a episcopului de Agesiu Ghenadie, a presiedintelui consiliului Meu de ministri Ioan Bratianu, a arhitectului Andreiu Lecomte de Nouy si a întregului poporu alu acestei tieri. Binecuventéza din ceriu, Parinte sfinte, acestu sfantu locasiu alu Teu si-lu pastréza din neam ca unu

nepretinutu odoru, amintindu dilele grele si timpurile de marire, prin cari au strabatutu virtutea si voinici'a Romaniloru, spriginindu-se pe stanca credintiei catra Dumnedieu, catra patrie si catra Rege.“

„Asia este ! putem dice, ca Ddiu a reversatu binecuvantarea s'a asupra acestui poporu, căci dupa multe si numerate suferintie, le-a daruitu in sfirsitu carmaciu insufletitu de iubire si de rîvna dumnedie-ésca ; tiér'a scie acést'a dela o margine a ei pana la ceealalta ; ea scie, ca Voi, care stati in fruntea ei, sunteti ca doi luceferi stralucitori, spre care ochii nostri se potu uitá cu iubire, cu respectu, cu incredere si cu credintia.

„Ai inaltiatu, Sire, poporulu roman in ochii sei proprii si in ochii lumii ; uitasemu se ne jertfim vietile pentru patri'a, pe care o iubiamu din adênculu sufliteloru nóstre si ne-ai condusu unde erá victori'a mai grea de capetatu, ca astfeliu ce datorimu ceeace am devenitu, unu Regatu respectatu, plinu de viatia si de putere, numai noue insine, Regelui nostru si lui Dumnedieu. Nimicu nu ai crutatu pentru a intari acésta tíera si ai pusu o rara intielepciune si mari silintie, ca se inalti totu mai susu neamulu romanescu, saditu aci de celu mai mare imperatu alu lumii antice. Dimpreuna cu regatulu ai ridicatu, Sire, si biseric'a stramosiésca si ai asediatu-o pe base canonice, facendu ca autocefali'a ei se fie recunoscuta de intrég'a crestinatate ; astfeliu i-ai redatu vechiulu ei prestigiu. Ca semnu palpabilu alu acestui asiedia-mentu, prin vointi'a si impulsionea Maiestátii Vóstre, tiér'a a recladitu sfinte biserici cadiute in ruina, intre cari acést'a, a episcopiei de Argesiu, e cea mai insemnata. Inainte de trei decenii, reedificarea acestui edificiu ar fi fostu o imposibilitate, nu s'ar fi gasitu mijlóce materiale pentru o lucrare atát de mare si intreprenderea ar fi fost considerata ca o indrasneala, pe care nimeni nu ar fi fostu in stare a o aduce la capetu ; acum in diece ani, sub puterniculu indemn alu Maiestátii Vóstre si sub directiunea unui nou mester Manole, s'a ridicatu ochiloru nostri acestu giuvaeru alu credintiei in Dumnedieu si alu iubirii de patrie, dotatu cu vesminte si odóre sfinte, intre cari posteritatea, ca si noi va admirá evangeli'a lucrata cu atát'a pietate si maestria de fala femeiloru romane, de Regin'a Elisabet'a. Astfeliu numele Vostru, Sire, a devenitu pentru Romani unu talismanu, care duce din isbânda in isbânda, ér in viitoriu, elu va fi iubit si adoratu de urmasii nostri, ca numele acelu mare Rege, care a fondatu puterniculu regatu romanu.“

„Depunendu la piciórele Maiestátii Vóstre din partea tierii intregi aceste semtieminte de recunoscintia intru acestu momentu solemnu si sfintitu, indeplinescu o datorie a tuturor'a. Se trairi multi ani spre binele, spre intarirea, spre fericirea Regatului romanescu. Se traiésca Maiestátile loru ! Se traiésca dinasti'a romanésca ! Se traiésca Romani'a !“

Ér Regele Carolu I. a rostitu urmatórele cuvinte :

„Popórele, cari ingrijescu monumentele loru, se ridica de ele singure, căci pretutindenea monumentele sunt povestirea vie a istoriei si oglind'a trecutului, semnele vederate pentru generatiunile viitoare.

„Amintirea fapteloru renumite este in genere insemnata prin statue ; in Romani'a inse Domnii cei mari au inaltiatu biserici voindu a intari astfeliu mai multu credinti'a adeseori greu incercata prin navaliri pagânesci, si ca marturisire ca cerulu singuru daruiesce isbânde, ocrotesce de primejdii. Intalnim dar si in plainurile maretie ale muntiloru, in vaile incântátóre ale tierii, numeróse sfinte locasiuri, cladite de vitejii si evlaviosii nostri Domni, cari privéu cu dreptu cuventu in bisericu si povati'a s'a scutulu celu mai puternicu alu neamului romanescu. Neagoe Basarabu, razamându-se cu ardóre pe religie, hotarise se fie pe pólele Carpatiloru cea mai falnica bisericu. Mesterulu Manole se pune la lucru, calfe si zidari muncescu di si nóptea si in curêndu se ridica pe Argesiu in josu pe unu mal frumosu o cladire cum n'a mai fost alt'a. La sfintirea ei Voda intruni o adunare împunetóre. Patriarchulu Tiarigradului, patru metropoliti, toti Episcopii, toti archimandritii tierii, egumenii din muntele Atosului, preste o miie de preoti erau fatia la acésta marétia serbare si numele de Curtea-de-Argesiu resmá in totu Orientulu ca o minune vrednica de biseric'a resariteana. Asprimea vremei inse stricá sfântulu locasiu, focu si cutremuru derimase partile sale cele mai frumoése si mândr'a zidire erá amenintiata se fie nimicita ; poporulu petrunsu de acelasi simtiementu religiosu, care a sprigitu pe stramosii sei in tóte vijeliile, care are a scapatu vatr'a loru de năpadiri vrasimasiesci, nu a voitu ca acestu scumpu odoru se fie perdutu si derimatu. Natiunea darni o zestre bogata si astadi, dupa trei veacuri si jumetate. Curtea-de-Argesiu stralucesce in vechia s'a splendóre, cá o noua dovada ca doctrinele vetematóre nu au pututu inadusi cuviosi'a in inimile Romaniloru si ca numai prin harulu lui Dumnedieu se potu sevirsí fapte mari si bune. Noi, Regin'a si Eu, suntem mândri si fericiti, ca sub Domni'a Nóstra s'a redatu credintiosiloru acestu sfântu si istoricu monumentu, care trebue se remana de-apururea adapostulu pravoslavniei si in care poporulu se-se róge lui Dumnedieu, ca se binecuvinteze scump'a nóstra Romanie.“

In cestiunea concubinateloru.

(Continuare.)

§. 3. *Nepotrivirea dintre legea civila si cea bisericésca.*

O alta dificultate ce se aduce casatoriei legitime provine din nepotrivirea intre codulu civilu si legea bisericésca.—

In adeveru, dupa art. 144 din codulu civilu, in linie colaterala casatori'a este oprita numai pana la a patr'a spitia inclusivu, pe cand pravil'a bisericésca intinde

acésta prohibitiune pana la a siaptea spitia inclusivu (partea II, capu 1).

Cand s'a pusu in aplicatiune codulu civilu, nu s'a luat nicipi o mesura spre a se pune in armonie aceste doue legi, si acést'a a provenitu de acolo că ideea legiuitorului a fost că casatori'a se fie considerata că unu contractu curatu civilu, independentu de formele religiose.

La 1866 inse, cu ocaziunea desbaterei Constitutiunei, se trecu in art. 22 dispositiunea că „benedictiunea religioasă este obligatorie pentru casatorie, afara de casurile ce se vor prevedea prin anume lege. „Nici o sanctiune inse nu se aduse acestei dispositiuni, asia că nefiindu unu text positivu in lege, chiar jurisprudentia inaltei curti de casatiune varia continuu. La 1873, prin decisiunea cu Nr. 149, se hotara că o casatoria facuta numai inaintea oficerului starei civile este valabila. La 1874, prin decisiunea cu Nr. 431, se dede aceeași solutiune. La 1879, prin decisiunea cu Nr. 61, aceeași sectiune a inaltei curti decide că benedictiunea religioasă este o conditiune esentiala pentru esistentia unei casatorii. In fine la 1884, prin decisiunea cu Nr. 1, sectiunea I a inaltei curti de casatiune reveni la vechea jurisprudentia si decide că principiulu obligativității ceremoniei religiose la casatori'a civila pusu in Constitutiune nu-si pôte avea efectulu, intru cât acestu principiu nu este inca legiferatu de legislatura ordinara. Cata inse se ne grabimu a recunósce că, multiamita moravurilor nostre, mai nimeni nu se crediu legitimu casatoritu in Romani'a pana ce biseric'a nu dete binecuvantarea s'a, si daca inalta curte de casatiune fu chemata se se pronuntie in câteva casuri acestea nu au fost de câte nisce casuri isolate si exceptionale. Astfeliu că mai nici odata sotii casatoriti civilu n'au refusat benedictiunea religioasă pentru că nu a crezut'o de prisosu, ci pentru că au fost impeditati de veri-o cauza independenta vointii'a lor. 1)

Cu tóte acestea s'au ivitu casuri in cari sotii, de si ar fi voitu se se cunune la biseric'a, preotii inse au refusat benedictiunea religioasă, sub cuventu că dupe pravil'a bisericésca cununi'a lor ar fi oprita din cauza de rudenie. Astfeliu din raportulu P. S. S. Episcopului de Husi mentionatu mai susu resulta că numai in eparhia s'a sunt 102 parchi caror'a nu li se pôte dá benedictiunea religioasă din cauza de rudenie.

Dar, ce este mai multu, s'au gasitu chiar primarii cari au refusat se celebreze casatori'a intre persoane legate prin óre-care rudenie, de si dupe codulu civilu rudeni'a lor nu erá o pedica la casatorie. Astfeliu la 1867, primariulu comunei Plataresci refusa de a celebrá casatori'a dintre duoi juni, cari erau veri alu doilea, adeca in a siesea spitia colaterala. Reclamandu-se ministrului de justitie, acést'a 2) róga pe ministru de interne se dea ordinu primariului se celebreze acea casatorie, de óre-ce legea nu opresce casatori'a intre verii alu doilea. Ministru de interne responde 3) „că bine a facutu primariulu de a respinsu cererea de casatorie, pentru cuventulu că ministrulu, pentru aplicarea actelor starei civile in armonie cu dogmele religiose si dupe mijlocirea P. S. S. Mitropolitului, a datu ordinu tuturor primariloru că se nu incuviintieze casatorii intre rude.“ Mai tardiu inse acelasi ministru de interne, prin ordinulu cu Nr. 15.960 din 1867, catra prefectulu de Ilfov, incunoscintiéza acea casatorie, recunoscendu că este permisa casatori'a civila intre veri alu doilea si că nu este contrarie legiloru in vigóre.

Anulu urmatoriu, ministrulu de interne 4) se mai incercá se atraga atentiunea ministrului de justitie asupr'a nepotrivirei ce exista intre legea civila si cea bisericésca; i se respunde inse 5) „că acésta cestiune presupune o revisuire a dreptului canonicu, ceea ce este de competinti'a Sinodului, si că in fati'a codului civilu casatori'a fiind legitima, acelu ministeriu nu este competentu a face se dispara acestu conflictu ce se ridica intre biseric'a si autoritatile laice; remane dar, pana la revisuirea codului canonicu, că partile interesate se se ferésca de asemenea conflicte.“ De atunci pana acum nu se mai facu nici o lucrare in acésta privintia.

O alta nepotrivire intre legea civila si cea bisericésca si care aduce o pedica casatoriei legitime este că, dupe codulu civilu, o persóna se pôte recasatori ori de câte ori va voi, destulu numai se fie legalmente desfacuta de casatori'a anterioara; dupe pravil'a bisericésca inse nu se pôte recasatori de cât de doue si câte odata de trei ori.

In anulu 1879, cu ocaziunea redeschiderei inaltei curti de casatiune si justitie, onor. D. George Filitti, procurorulu-generalu alu acelei inalte curti, mai semnala inca o nepotrivire intre legea civila si cea bisericésca. „Constitutiunea, dicea D-s'a, declara casatori'a imperfecta fara benedictiunea religioasă, nu dice inse cum trebuie se se urmeze in casu de a se cere disolutiunea casatoriei, care disolutiune, dupe legislatiunea nostra de astadi, nu se pôte urmari de cât inaintea instantielor judecatoriesci.“ Prin urmare, daca casatori'a este considerata că contractu mixt, civilu si religiosu, o casatorie desfacuta dupe codulu civilu trebuie se fie considerata astfeliu si de biseric'a, cu tóte că despartieni'a nu s'a pronuntiatu si de ea? Cei mai inalti magistrati ai tieriei, regretatii fosti prim-presiedinti ai inaltei curti de casatiune si justitie, Dnii Scarlatu Falcoianu si Alexandru Cretiescu, ridicara puternic'a loru voce in contra acestei stari de lucruri si cu tóte acestea nu se luá nici o mesura de indreptare.

Conclusiune.

Ceea ce am voitu, Dle prim-presiedinte si onorata curte, se probezu prin acestu studiu, si mi-ar parea bine daca mi-asiu fi atinsu scopulu, este că inmaltirea concubinateloru si a copiiloru naturali in tier'a nostra nu este rezultatulu miseriei sau alu decadentiei moravuriloru poporului romanu, ci numai o stare de lucruri creata pe nesimtite prin dificultatile aduse de codulu civilu casatoriei legitime. Căci, in adeveru, cea mai mare parte din acei ce traiescu in concubinatu nu traiescu astfeliu pentru că n'ar voi se se casatorésca legitimu, ci numai din caus'a greutătiei ce întempina cu formalitatile cerute de codulu civilu. Unii n'au pututu plati facerea formelor, tax'a casatoriei si altele si au gasitu mai comodu se traiasca necasatoriti: altii, fiind parasi de sotiulu legitimu, n'au pututu se se duca la tribunalu spre a se judecá unu anu si duoi, spre a dobendi despartieni'a si au gasitu mai comodu se traiesca in concubinatu, vedindu că nimeni nu-i gasesce nici o vina pentru acést'a. Altii in fine traiescu necasatoriti din cauza că de si dupe codulu civilu rudeni'a dintre soti n'ar aduce unu impedimentu la casatorie, inse legea bisericésca s'ar opune la unirea lor.

Trbuie inse se recunóschemu că daca o asemenea stare de lucruri s'ar continuá, moravurile nostre ar incepe se pérda din puritatea lor. In adeveru, inainte vreme unde se vedeau atâtea nelegiuite insotiri? O femeie care traia necununata cu unu omu erá desconsiderata de tóta lumea, nu erá primita in casa si la mas'a nimeni, ea singura scia că facea unu pecatu mare, preotulu nu-i dá

1) Cum a fostu de exemplu in casulu decisiunei cu Nr. 149 din 1873, cand sotulu Caparencu cadiendu greu bolnavu, dupe ce contractase casatori'a civila a inecat grabnicu din vietia mai nainte de a primi casatori'a s'a benedictiunea religioasă.

2) Adres'a cu Nr. 7.876 din 1867.

3) Adres'a cu Nr. 12.718 din 1867.

4) Adres'a cu Nr. 8.013 din 14. Maiu 1868.

5) Adres'a cu Nr. 8.014 din 7. Iunie 1868.

nici odata sè se grijésca, si de aceea erá silita cât mai in graba sè se casatorésca legitimu cu barbatulu cu care traia. Astadi inse tóte aceste convenientie sociale au cam incetatu se dispara. Pe la tíera mai cu séma, nu se mai face nici o deosebire intre o femeie cununata si aceea ce traiesce in concubinatu. Religiunea apoi a perdutu din influenti'a ce avea asupr'a moravuriloru.

Este adevératu cà natiunea franceza stà si mai reu de cât noi in acésta privintia. In anulu 1882, s'au nascutu in Franci'a 864.261 copii legitimi si 71.305 copii naturali⁶⁾. In acelasi anu la noi s'au nascutu 179.399 copii legitimi si 9.323 copii naturali. Prin urmare, de unde la francezi erau 7.6 la suta copii naturali, la noi au fostu numai 4.9 la suta.

Cand ne gandimu inse cà la noi acum 20 ani erau numai 2.5 la suta copii naturali si pana in anulu 1884 a crescutu la 5.3 la suta, si in capital'a Bucuresci a trecut peste 20 la suta, acésta stare de lucruri ar trebui se ne ingrijésca.

Se ne grabimu dar cu unu momentu mai nainte a aduce o indreptare acestui reu ce amenintia societatea nóstra.—

Mai tóte natiunile au inceputu revisuirea legiloru loru si chiar Franti'a voescè cá cu ocaziunea centenarului lui 1889 se revisuiasca in totulu codulu Napoleon⁷⁾.

La noi este adevératu au fost multe de facutu si Corpurile legiuitoare n'au pututu sè se ocupe de cât de cestiunile dilnice si cari cereau o solutiune imediata. De altmintrelea, nici nu se putea cá o lucrare asia de importanta, cá revisuirea codului nostru, se fie pusa in desbaterea Cameriloru mai nainte de a fi pregatita de o comisiune compusa de ómeni speciali, insarcinati anume cu acést'a. De aceea, tóta lumea a vediutu cu o legitima satisfactiune cà, multiamita unei laudabile initiative luata de inaltulu guvern, prin art. 130 din Constitutiunea nóstra, modificatu in anulu 1884, s'a prevediutu infintierea unei comisiuni permanente insarcinata cu studiarea si elaborarea proiectelor de legi si regulamente de administratiune publica.

Numai cand infintierea acestei comisiuni vá deveni o realitate, ceea ce speramu cà va fi in eurendu, numai atunci legile nóstre se vor putea revisui si pune in armonie cu desvoltarea economica si intelectuala ce tíer'a nóstra a luat de câtv'a timpu. (Va urmá.)

D i v e r s e .

* *Adunarea generala extraordinaria a alumneului romanu* din Temisiór'a este conchiamata pre diu'a de 1. Noemvre calendariulu nou anulu curentu. La ordinea dilei este ocuparea postului de casariu si secretariu alu comitetului alumnealu si revisiunea, respective modificarea statutelor.

* *Pentru corurile vocale.* Domnulu invetiator Nicolau Stefu, din Cuvinu, post'a ultima Gyrok, prin o scrisóre, ce ni-o tramite, ne incunoscintiéza, ca are de vendiare o liturgia frumósa, intocmita de ds'a pentru coru micstu cu patru voci: soprano, altu, tenoru si basu, carea se póte cantá si numai pre doue voci cu scolarii, adeca cu soprano si altu. Densulu ofere acésta liturgia amatoriloru de music'a vocala pre langa unu pretiu fórte moderatu, si dimpreuna cu liturgi'a va da cumperatoriloru si 2—3 cântece nationale.

* *Himenu.* Tinerulu Iosifu Mog'a teologu absolutu alu diecesei Atradului, si-a serbatu in 12/24. Oc-

tomvre a. c. cununi'a s'a cu Dsiór'a Elisabet'a Danci'a fiic'a preotului Tom'a Danci'a din Urvisiu. Teneriloru Le dorimu viétia indelungata si fericita.

* *Avisu fumatoriloru.* — Septeman'a trecuta a muritu in spitalulu centralu din Vien'a d. Felix Hausner, unu invetiatoriu particularu in vârsta de 23 ani, de otravirea sangelui. Suntu aprópe doue septemani de cand d. Hausner jucá intr'o cafenea din suburb'a Leopoldstadt, c'unu amicu alu seu, o partida de sياهو. Ambii jucatori erau absorbiti in combinatiunile loru si cu privire tintite la figurile esiehierului, cand dodata d. Hausner, sarindu repede de pe scaunu, alergá prin sala vaetandu-se si cu fisiomoni'a contorsionata de mari dureri; elu reluase tigar'a s'a depusa pe masa si o bagase cu verfulu aprinsu in gura, ardiendu-si buzele si verfulu limbei. Durerea erá fórte viua, dar mai grele erau urmárite nebagarei sale de séma. Desi vulnerarea era in sine de putina insemnatate, dupa trecerea de dóne dile inse limb'a si buzele se umflaserá int'unu modu ingrozitoriu si atât de multu, încát era nevoitu a consultá pe unu medicu, care constata simptomele unui inceputu de otravire a sângelui si ii recomanda a se duce indata la clinic'a spitalului, unde va gasi o cantare mai buna de cât acasa. Dar tóte medicamentele si cea mai buna ingrijire nu fura in stare a proprii progresele morbului teribilu si dupa optu dile de mari suferintie, nenorocitulu isi dete ultimá resufflare. Se intempla adesea fumatoriloru se bage verfulu aprinsu alu tigarei séu alu tigaretelui loru in gura, mai totdeun'a fara a se vatamá, fiindca limb'a si buzele sunt umede, dar esista si destule esemple, ca din o asemenea nebagare de séma s'a pricunutu unu canceru alu limbei séu o otravire a sângelui, morburi nevindecabile. Ferésca-se dar de distractiuni prea mari. —

C o n c u r s e .

Pre bas'a decisului consistorialu din 6/18. Octomvre a. c. Nr. 3492 se escrie concursu pre capelani'a temporala pre langa veteranulu parochu Aureliu Popovicu, din Chisiod'a, cu terminu pana in 23. Noemvre a. c. st. v. in carea di se va tineá si alegerea.

Emolumentele sunt: jumetate din tóte beneficiile parochiei, carea este de class'a II.

Competentii au a-si trimite recurselu loru instruate conform statutului organicu si a Regulamentului pentru parochii, pana in 16/28. Noemvre a. c. adressate comitetului parochialu, la adress'a: Reverendiss. Domnu Meletiu Dreghiciu Protopresviteru in Timisiór'a; avendu competentii a-se pune in contielegere cu concernintele parochu, si a-se presentá pana la terminulu sus numitu in s. bisericá din Chisiod'a, spre a-si aretá desteritatea in oratoria si ritualele bisericesci.

Chisiod'a 14. Octomvre 1886.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: MELETIU DREGHICIU, m. p. prot. Timisiorii.

Se escrie pentru ocuparea postului de invetiátore la scól'a gr. or. din opidulu Siri'a (Világos) cot. Aradului, cu terminu de alegere pe 23. Noemvre 1886.

E m o l u m i n t e :

- 1) Salariu anualu in bani gat'a 300 fl.,
- 2) Siepte orgii lemne, din cari se va incaldi si scól'a,
- 3) Cuartiru liberu cu gradina de legumi,
- 4) Pentru conferintia 10 fl.,
- 5) De scripturistica, curatitulu si incalditulu scólei se va ingrijí comun'a.

⁶⁾ Annuaire statistique de la France, Huitième année 1885.

⁷⁾ Le temps, 1 Juin 1886; Revue de la Réforme judiciaire, Nr. 4, 15 Juillet 1886.

Properandele absolute, respective Invetiatórele ce dorescu a ocupá acestu postu sunt avisate a-si suscerne petitiunile lor pana in 20. Noemvre 1886 subscrisului inspectoru per Györök in Mènes; dovedindu, ca sunt romane de religiunea gr. or. ca au prestatu esamenulu de calificatiune si celu de limb'a unгурésca, cu calculu bunu, ér déca au servitu déjà ca invetiátore atestatu de conduita.

Petentele sunt poffite a-se presentá in comuna in vre-o serbatóre séu Dumineca.

In contielegere cu: sinodulu parochialu.

Georgiu Popovicu, m. p.
protopresv. inspectoru.

—□—

Se escrie concursu pentru vacant'a parochia din **Togadau**, ppresviteratulu Beliiului cu terminu de alegere in **8/20. Noemvre, 1886.**

Dotatiunea parochiala este urmatória 1) birulu preotiescu dela 120 case cate $\frac{1}{2}$ mesura de bucate, 2) Venitul stolaru dela 120 de case 3) pamentulu parochialu de 25 cubule 4) Pascalau de 12 holde catastrale, 5) 25 de dile de plugu, 6) 75 de dile lucru cu man'a, pentru locuinti'a preotului alegendu se va ingri comun'a bisericésca.

Doritorii de a ocupá parochi'a acést'a de a III clasa au se-si substérna suplic'a ajustata cu documentele prescrise si adresata catra Comitétulu parochialu la protopresviterulu tractualu Petru Suciú in Ókrós, pana la terminulu de alegere.

Tagadau, 15. Augustu, 1886.

Comitétulu parochialu.

In contielegere cu ppresviterulu tractualu:

Petru Suciú, m. p.
ppresviteru gr. or. alu Beliiului.

—□—

Pentru indeplinirea definitiva a postului invetiátore, dela scól'a conf. rom. gr. or. din comun'a bisericésca **Bulz'a**, comitatulu Carasiu-Severinu, conform decisului Consistorialu din Aradu dto 14. Augustu a. c. Nr. 2413., prin acést'a se escrie concursu, cu terminu pana la **6. Noemvre a. c. st. v.**, in care di se va tiené si alegerea.

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt urmatórele, si anume:

- in bani 154 fl. 71 cr. v. a.
- in bucate 43 meti cucuruza in bómbe,
- Spese pentru conferintiile invetiátoresci 10 fl. v. a.
- Spese pentru scripturistica 3 fl. v. a.
- Lemne 10 orgii din care are a-se incaldi si sal'a de invetiamentu.

f) Pamentu $4\frac{1}{2}$ jugere estravilanu aratoriu si fenatiu.
g) Cortelu liberu cu $\frac{1}{2}$ jugeru gradina intravilana pentru legumi.

Respectivii cari dorescu a dobandi acestu postu voru, avé recursele lor, ale ajustá cu documintele prescrise in statutulu org., si testimoniú din limb'a magiara, tóte in origine, si astfelu adresandu-le comitétulu parochialu, se-le substérna inspectorulu de scóle Demetriu Marcu in Birchisiu, pana la 3. Noemvre st. v. a. c., cáci cele intrate mai tardiu nu se voru luá in consideratiune.

Afara de acést'a se mai pretinde dela recurrenti, cá pana la diu'a de alegere se se presinte in careva di de Dumineca ori serbatóre in St'a biserica, spre a-si aretá desteritatea s'a in cantarea bisericésca si tipicu.

Bulz'a, din siedinti'a Comitétulu parochialu tienuta la 15. Septemvre 1886.

Comitétulu parochialu.

In contielegere cu: **DEMETPIU MARCU**, m. p. insp. scl.

—□—

Pentru deplinirea postului de capelanu provisoriu din **Cristioru**, devenitu vacantu prin mórtea preotului Iustinu Bogdanu, prin acést'a se escrie concursu conform conclusului consistorialu din 14/26. Iuliu a. c. Nr. 620 B. cu terminu pana la **9/21. Noemvre a. c.**

Dotatiunea este: jumetate din intregu beneficiulu parochialu computatu la 402 fl., care consta din biru si stole. —

Competentii vor avé a-si trimitte recursurile sale pana la 8/20. Nov. a. c. la subscrisulu in Beiusiu, si a se presentá pana la acelu terminu in vre-o dumineca séu serbatóre la biserica din Cristioru spre a-se face cunoscuti poporului.

Beiusiu, 1/13. Octomvre 1886.

In contielegere cu comitet. par. concerninte.

Vasiliu Pap, m. p.
protop. Vascaului.

—□—

Se escrie concursu pentru deplinirea postului invetiátore, dela scól'a confesionala gr. or. din comun'a **Tautiu**, inspectoratulu Silindiei cot. Aradului cu terminu de alegere pe **2/14. Noemvre 1886.**

Emoluminte 1) In bani gat'a 220 fl. 2) pentru conferintia 12 fl. 3) 12 orgii de lemne 4) cuartiru liberu si gradina de legume.

Competentii voru produce atestatu: 1) Ca sunt romani de rel. gr. or. 2) Atestatu de conduita 3) Testimoniú de limb'a magiara. Competentii suntu avisati a-se presentá in vre-o dumineca séu serbatóre in sant'a biserica din Tautiu pentru de a-si aretá desteritatea in cantu si tipicu.

Recursele astfelu instruate, au a-se substerne Multu On. Domnu Axentiu Chiril'a inspectoru in Silindi'a u. p. Tautiu.

Tautiu la 1. Octomvre 1886.

Comitétulu parochialu.

In contielegere cu: **ACSENTIU CHIRILA**, m. p. inspect.

—□—

Nrii 471. prtp. 2847. Consist.
1886.

Publicatiune.

In virtutea §-lui 124 din „regulamentulu pentru procedur'a judecatorésca in cause matrimoniale“ se publica celoru interesati spre scire si acomodare, cá: sentinti'a scaunului protopresbiteralu alu Siriei adusa in procesulu matrimonialu edictalu a *Floarei Burza* maritata *Dragalina*, contra sociulu ei pribegita, *Constantinu Dragalina*, ambi din Pancot'a; prin carea se desface casatori'a dintre susnumitii casatoriti sub Nrii 415 Esib. 2847/III 217. 1886, si din partea Ven. Consistoriu gr. orientalu din Aradu s'a aprobatu.

Siri'a (Világos), la 15/27. Octomvre 1886.

Scaunulu Protopresviteralu gr. orientalu alu Siriei cá for de I. instantia in canse matrimoniale.

—□—